

ترس و لرز

غلامحسین ساعدی

مؤسسه انتشارات نگاه

«تأسیس ۱۳۵۲»

فهرست

۹	قصه اول
۳۱	قصه دوم
۶۹	قصه سوم
۹۳	قصه چهارم
۱۱۹	قصه پنجم
۱۴۹	قصه ششم

قصه اول

آفتاب وسط روز بود که سالم احمد از خواب بیدار شد. هوا دم کرده بود و عوض خنکی اول صبح، گرمای شدیدی از سوراخی سقفِ بادگیر به داخل اتاق می ریخت. سالم احمد بلند شد و لنگوته اش را از کنار دیوار برداشت و دور سر پیچید و رفت توی تن شوری و سطل ها را برداشت و آمد روی ایوان. چند لحظه ای منتظر شد تا به روشنایی تند ظهر عادت کند و بعد سطل ها را زمین گذاشت و دو چرخه اش را که به درخت کنار تکیه داده بود، آورد توی سایه. طناب پشت بند دو چرخه را باز کرد و سطل ها را به ترک دو چرخه بست و کفش های چوبی اش را پوشید و در حالی که دو چرخه را با دست راه می برد، از حاشیه ایوان به طرف بیرون راه افتاد. همین طور که می رفت نیم تنه ف دو چرخه و پاهای خودش را در شیشه های تاریک اتاق های زمستانی تماشا می کرد.

نزدیک در حیاط که رسید صدای سرفه ناآشنایی بلند شد. سالم احمد ایستاد و گوش خواباند. صدای سرفه تکرار شد و به دنبال آن، صدای غریبه ای که انگار پاروی شکسته ماشوئه ای آب را شکافت.